Nyhetsblad fra
Vea Bedehus Betel
Utgave 2 / 2021
Årgang 32

BETEL-NYTT

GOD JUL

Pastor Runar Landro ønsker «Velkommen hjem» på side 5.

Årets og neste års konfirmanter på side 6.

På baksiden kan du bli mer kjent med en utflytter, Lovise Dirdal.

I tillegg finner du mye annet og litt juleknask og snask.

En stor glede – en glede for hele folket

Jeg tenker ofte på hyrdene som vi leser om i jule-evangeliet. Det var natt, og de var ute på markene og passet på saueflokken sin. Tente nok bål for å holde varmen og rovdyr på avstand. Mens de satt der, kom et stort lys som lyste opp hele himmelen, en Herrens engel. De ble redde – hva var dette? Engelen sa de ikke skulle bli redde – de skulle få en god nyhet. «Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. Idag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by» (Luk.2, 10-11).

Hele himmelen ble fylt av engler som lovpriste Gud. Det må ha vært et mektig syn for hyrdene. Hyrdene tok engelens ord på alvor og gikk rett til Betlehem for å se om det var slik som det var blitt fortalt dem. Der fant de Maria, Josef og barnet som lå i krybben, akkurat slik som engelen hadde sagt. Hyrdene ble så glade for alt som de hadde hørt og sett. Det stemte det som engelen hadde fortalt dem. De takket og lovet Gud og vendte tilbake til nattevakten sin.

En helt vanlig nattevakt fikk hyrdene oppleve Guds nærvær – de fikk del i en stor glede. Budskapet de hørte tok hyrdene på alvor og undersøkte om det var sant. De ble ikke skuffet.

Jesus møter oss også i dag – i vår hverdag. Stans opp og hør, lytt og les hva Jesus sier til deg.

Jesus er Guds frelsesplan for oss mennesker. Jesus kom for at ALLE skulle få del i den store gleden.

Jeg er glad og takknemlig for at Jesus er min frelser. Jeg kan si med David i Salme 28,7: «Herren er min styrke og mitt skjold. Til ham har mitt hjerte satt sin lit, og jeg blir hjulpet. Derfor fryder mitt hjerte seg, og jeg vil prise ham med min sang».

«Du ser kanskje Jesus som barnet i krybben, og hyrder på marken og vismenn på kne. Med stjerner som stråler og engler som synger, gir stemningsfull glede og budskap om fred.

AV RANDI SKARTVEIT

VKU

VKU har hatt en vellykka høst og ser fram til, og er godt i gang med planlegging av våren. Før sommerferien hadde vi årsmøte med valg av nytt styre, etterfulgt av sommeravslutning med grilling og bading på Kvartnesholmen.

Det nye styret har denne høsten gjort en god jobb med møter hver lørdag. Vi har prøvd ut en ny ordning der vi har møter i møtesalen med lovsang, og cafémøter med salg av mat i kjelleren, annenhver gang. Dette har fungert fint og vi har samlet mange ungdommer. Vi har også gjort andre kjekke ting, som å reise på bowling og hatt korssamling.

I perioden nå før jul måtte vi utsette den årlige treffbasaren og avlyse et par ungdomsmøter på grunn av høye smittetall. Nå håper vi at ungdomsforeningene kan samles og ha basaren en gang på våren. Heldigvis lettet smittetallene litt slik at vi kunne ha julebord som en fin avslutning på høsten. Det ble en fin kveld med god mat, underholdning og mannskor!

Nå ser vi fram til og gleder oss til den årlige skituren som ble avlyst i fjor. Dette året har vi planlagt og håper på en flott firedagers tur til Hemsedal i vinterferien.

Styret ønsker at VKU kan få være et trygt sted for ungdommer å samles og bli kjent med Jesus. Håper du vil være med å be for dette viktige arbeidet!

Leah Stensland

Styret i VKU

GUTTELAGET

Endelig er det mulig å samles igjen! Så nå møtes Guttelaget igjen som vanlig, mandager i oddetallsuker fra klokka 18.00 – 19.00.

Vi samles først i kjelleren for registrering og har en andakt før vi går til snekkerrommet for å jobbe med kveldens prosjekt. Vanligvis har vi nye snekkerprosjekter på hver samling, men av og til tar det litt lengre tid å bli skikkelig ferdig med det vi lager. Da fortsetter vi og gjør det ferdig neste gang.

Denne høsten har vi blant annet laget biler, slåballkøller, båter og julekrybber.

Guttelaget er også med i barnas misjonsprosjekt. Da har vi basar og samler inn penger til ulike misjons- og bistandsprosjekter for barn i land der barn ikke alltid har det så greit.

Tenk at Jesus, som også vokste opp med snekring og pussing og en og annen blå tommeltott, Han vil møte oss, liten og stor med hammer og spiker også i dag! Er du, eller kjenner du noen gutter som går i 3. – 7. klasse så håper vi at vi treffer deg på Guttelaget!

Husk; Jesus o va snikker vettu!

Barneforeningen

Mandag i partallsuker klokka 17.30-18.30 er det barneforening i kjelleren på Bedehuset.

Alle barn er hjertelig velkommen Vi starter med en sangstund, har en liten andakt og avslutter med en aktivitet.

Aktiviteten varierer mellom basar, hobby, litt mat og felles lek.

Barneforeningen samler inn penger til barnas misjonsprosjekt, gjennom kollekt og en stor årlig basar.

Barneforeningen har rundet 100 år, og vi er takknemlige for at kjelleren fylles opp med barn hver gang det er barneforening.

«Ja nå vet jeg hva jeg vil, jeg vil følge Jesus. Ingenting å lure på, for jeg har bestemt meg nå. Jeg vil følge Jesus, jeg vil følge Jesus.»

Denne sangen avslutter vi hver forening med, og det er vår inderlige bønn, og grunnen til at vi har barneforening.

Vær gjerne med å be for barneforeningen!

Konfirmanter på løpende bånd

Gunnhild Koch overrakte gave fra forsamlingen til konfirmantene.

På bedehuset går det unna med konfirmantundervisningen. Etter mange måneders utsettelse stod endelig 06 kullet konfirmanter lørdag 25. september. De to tidligere konfirmantene Linbjørg og David ledet konfirmantene og deres familier gjennom et flott høytidsmøte. Lars talte imponerende med utgangspunkt i de bibelversene som konfirmantene hadde valgt seg. Konfirmasjonsåret ble annerledes enn det som var planlagt, da korona satte en stopper for en del samlinger, utflukter og reiser.

Konfirmasjonsteamet har likevel stått på og lagt til rette for alternative opplegg slik at konfirmantene har kommet godt ut av det. Dagen etter at 06 kullet ble konfirmert var Lars klar til å presentere et nytt kull med flotte konfirmanter på søndagens forsamlingsmøte. Vi håper på at årets konfirmanter kan få gjennomføre opplegget slik det er tenkt å være.

Vea bedehusforsamling ønsker å engasjere konfirmantene i forsamlingen, og derfor treffer du både nye og gamle konfirmanter på forsamlingen sine arrangement. Mens registreringen stod på kunne du møte konfirmanter i døren som sørget for at du ble skrevet opp med navn og nummer. På forsamlingen sine møter kan du blant annet treffe Hanna og Sina Marie i lovsangsteamet, Simeon som hjelpeleder på søndagsskolen, Linbjørg og Jonathan som styrer det som blir sendt ut til de mange hjem og Kristian og Johan bak kamera.

Betel-nytt hilser nye og gamle konfirmanter med et bibelvers fra Salomos ordspråk 4.23; Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet går ut fra det, og vi oppfordrer våre lesere til å ta med konfirmantene/ungdommene i bønn.

Velkommen hjem

Av Runar Landro

Runar Landro er til daglig pastor i Fredheim Arena i Sandnes. Av og til har vi gleden av å ha Runar innom på bedehuset på Vea.

Hun synger det så vakkert, Maria Mena; «Og bare få jula hjemme, kjenne hva hjemme er, kan jeg få jula hjemme, kjenne hva hjemme er.»

Tog, båt og fly fylles opp, det er førjulstid, og tusener på tusener planlegger reisen hjem til jul. Til og med kirkene fylles opp i denne tiden. Kjente og ukjente artister inviterer i hopetall til julekonserter, og det er ikke bare faste «kirkegjengere» som fyller kirkerommet.

Hva er det med julen, denne lysets høytid midt i mørketiden? Hva er det som gjør at kirker som nesten er tomme til vanlige gudstjenester gjennom året nå fylles opp både to og tre ganger på julaften? Kan det være at julen får fram noe dypt i oss, noe som vi ellers fortrenger i våre ofte så travle hverdager?

Bli med på en liten «reise» inn i en bibelhistorie som kanskje gir oss noen hint om hva som ligger der dypt inne i oss, og som julehøytiden hos mange bringer til overflaten. Teksten finner vi i Lukas evangeliet kp. 15 under overskriften «Sønnen som kom hjem.»

OPPBRUDD

Historien begynner med disse ordene: «En mann hadde to sønner. Den yngste sa til faren: Far, gi meg den delen av formuen som faller på meg.» Og da er tonen satt, det er tid for oppbrudd. De trange rammene i barndomshjemmet skal ikke lenger få hindre livsutfoldelsen. Nye muligheter venter: «Ikke mange dager etter solgte den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt borte.»

Nå handler ikke alltid et oppbrudd om lange avstander. Det går an å leve ganske tett rent fysisk, men likevel oppleve avstand i tro og verdier. Poenget her er det behovet mange kjenner i forhold til å finne sin helt egen vei, sitt eget ståsted, sine egne verdier. Og på mange måter er dette sunt, vi trenger alle å reflektere over hva vi vil med våre liv. Men, er det så sikkert at det alltid må føre til et oppbrudd, at alt vi har med oss «hjemmefra» må tas avstand fra?

OPPVÅKNING

Historien fortsetter med en heller trist beskrivelse: «Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv.» Og når hungersnøden etter hver nådde landet der han bodde leser vi: «Og han begynte å lide nød.»

Ikke alle oppbrudd ender i et «vilt liv.» De fleste av oss lever ganske eksemplarisk på så mange områder, både i arbeids og familieliv. Likevel kan vi lese undersøkelser som sier at ensomhet, utenforskap og en opplevelse av meningsløshet brer om seg i vårt velferdssamfunn. Og nøden bibelhistorien forteller om finnes også hos oss, om enn i andre former enn en rent fysisk hungersnød.

«Nøden har mange ansikt», er et kjent uttrykk. Og slik er det både fysisk og mentalt. Selv om de fleste av oss kommer til å spise oss stappmette i julen, så kan det ligge mye skjult nød like under overflaten. Gjerne i en form som Ole Paus så treffsikkert beskriver det; «Vi har alt, men det er alt vi har!»

Ja, det går virkelig an å ha det meste på plass og likevel kjenne en indre uro- eller kanskje enda bedre beskrevet med ordet lengsel. Kanskje det var dette den unge mannen i vår bibelhistorie etter hvert kjente på- en lengsel- som ikke ble tilfredsstilt av oppbruddet og de mange nye mulighetene. En lengsel som endte i en oppvåkning beskrevet slik: «Da kom han til seg selv..»

OMVENDELSE

Det er ikke all «oppvåkninger» som får konkrete følger. Jeg vet ikke hvor mange ganger jeg har bestemt meg for å endre på ting i livet- og så rant det hele ut i sanden, det ble med bestemmelsen.

Men, i historien vi leser fikk oppvåkningen følger: «Jeg vil bryte opp og gå til min far..» På tross av skammen han helt sikkert kjent på, så var valget tatt. Og han bega seg på hjemvei, ikke helt uten frykt for hva han ville møte, det ser vi av talen han forberedte seg på å holde for sin far: «Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din. Men la meg får være som en av leiekarene dine. Dermed brøt han opp og dro hjem til faren.»

Jeg sa innledningsvis at denne bibelhistorien hadde overskriften «Sønnen som kom hjem.» Men, for meg kunne overskriften like gjerne vært denne: «Faren som ventet!» For er det noe som treffer meg på dypet av mitt indre, så er det hvordan faren- her underforstått som Gud selv- møter sin tidligere bortkomne men nå hjemkomne sønn på: «Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham..»

Tydeligere kan det ikke sies: Gud venter oss hjem! Uansett hva vi har gjort, og uansett hvor lenge vi har vært borte- Gud venter- og Gud lengter etter sine døtre og sønner. Det eneste som skal til, er en «omvendelse», en erkjennelse av at vi er på feil vei.

En slik «omvendelse» kan skje på mange måter. Det avgjørende er i hvilken retning det fører oss, og hvem det fører oss til. Fører den oss hjem til vår himmelske Far, så er det en rett omvendelse, uansett hvilke følelser eller mangel på følelser som er involvert.

OPPVARTNING

Julemiddagen er for min del et av årets høydepunkt i matveien. Pinnekjøtt, godt dampet og så noen minutter i stekeovnen. Bedre kan det ikke bli. Og med de rette folkene rundt bordet er festen sikret.

«Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi han ring på fingeren og sko på føttene. Og hent gjøkalven og slakt den, så vil vi spise og holde fest. For denne sønnen min var død, og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen. Og så begynte festen og gleden.»

Bedre «retter» enn de himmelske kan vi aldri få, enten de heter nåde, tilgivelse, barnekår eller fellesskap. Og de er alle gratis, de er Guds gaver til sønner og døtre som begir seg på hjemvei!

Velkommen hjem!

Hvor skal du feire jul?
Hva skal du spise til middag på julaften?
Hva ønsker du deg til jul?
Hvorfor feirer du jul?

Sara
1. Jeg skal feire jul hos bestemor og bestefar. 2. Vi skal ha pinnekjøtt til middag. Jeg elsker pinnekjøtt! 3. Jeg ønsker meg time til å ta hull i ørene, øredobber, taklampe med fjær og lego Elves. 4. Jesus ble født da, og fordi alle i familien feirer jul.

David
1. Vi skal feire jul hos Elise. 2. Jeg husker ikke helt hva det heter, men jeg har begynt å like det. Julekjøtt? 3. Jeg ønsker meg Racer-Rocky, Racer-Zuma og radiostyrt bil. 4. Vi feirer jul for å ha det kjekt, for å få pakker og for at Jesus ble født.

Solveig
1. Jeg skal feire jul hos mormor og morfar. 2. Jeg skal spise ribbe til middag. 3. Jeg ønsker med blant annet noen bøker og hobby-ting til jul. 4. Jeg feirer jul for å feire at Jesus ble født.

Frida
1. Jeg skal feire jul hos bestemor og bestefar. 2. Jeg skal spise pinnekjøtt og mårpølse. 3. Jeg ønsker meg en stor fin dukkevogn som jeg kan gå tur med, også ønsker jeg et sykkelsete til dukken. 4. Jeg feirer jul fordi at Jesus feirer året sitt på julaften, også spiser jeg kake og snop på julaften.

Julens arrangementer på bedehuset

- ★ 12. desember klokka 16:30 og 18:00 - Julekonsert
- ★ 19. desember klokka 11:00 - Storsamling og søndagsskole
- ★ Julaften klokka 15:00 - Høytidsmøte
- ★ 1. juledag klokka 12:00 - Høytidsmøte
- ★ 2. juledag klokka 19:00 - Juletrefest VKU
- ★ 3. juledag klokka 17:30 - Juletrefest søndagsskolen
- ★ 2. nyttårsdag klokka 11:00 - Nyttårsmøte

Status nytt bedehus

Onsdag 24. november ble det avholdt ekstraordinær generalforsamling for å gå gjennom status og diskutere veien videre i byggeprosessen. Bedehusformann Olaf A. Hansen orienterte om historien og saksgangen fra vi kjøpte tomta på Sørbø, til det prosjektet vi har i dag. Generalforsamlingen har tidligere satt ned en prosjektledergruppe med forskjellige under-komiteer. Formann for prosjektledergruppa, Arnt Helge Fidjeland, orienterte om prisene vi har fått inn gjennom anbudsrunden. Han la også fram kommunens krav i henhold til teknisk plan.

Status i dag
Tomta på Sørbø (ca 10,5 mål), som ble kjøpt for 4 millioner, er nedbetalt. Vi har egenkapital på konto på ca 7,5 mill og fast månedlig givertjeneste på ca 85000 kr. Sørbø-tomta er ferdig regulert, og teknisk plan er nå godkjent. Prosjekteringsgrunnlaget på et bedehus som er ca 1400 m2 og har en møtesal med plass til 300 stoler er klart.

Pris på nytt hus
Totalprisen på nytt bedehus i henhold til de tegningene vi jobber ut fra i dag blir ca 40 millioner inkludert en betydelig egeninnsats. Både størrelse og kostnader for et nytt bedehus har økt betraktelig siden vi startet med planleggingen. Noen av årsakene til prisøkningen er:
1. Større bedehus for å dekke behovet for vekst i Vea Bedehusforsamling og tilrettelegge for alle aktivitetene vi driver. Det er flere hundre mennesker i alle aldre innom bedehuset hver uke.
2. Infrastrukturen blir mye dyrere enn tidligere antatt. Dette omfatter vei, fortau, gatelys, strøm, vann, kloakk og ikke minst oppsamling av overvann.
3. Generell prisstigning. Prisstigningen på byggevarer har vært spesielt høy siste året.

Veien videre
Generalforsamlingen ønsker å fortsette planen om å bygge det prosjekterte huset, og ønsker at det jobbes videre med finansiering. På generalforsamlingen 24.11.2021 ble det fattet et vedtak som ber styret og prosjektledergruppen om å gå i dialog med de to organisasjonene som Vea Bedehusforsamling er tilknyttet (IMF og NLM) .En ønsker å se om det er mulig å samarbeide om å finansiere det nye bedehuset. Om vi ikke klarer å finansiere prosjektet med de midlene vi har i dag, og organisasjonene ikke har ordninger for del-finansiering, vil vi se på tiltak for å redusere kostnadene på det prosjekterte huset.

Takk
Bedehusstyret ønsker å takke alle de trofaste giverne, som gjør at vi fortsatt kan jobbe med prosjektet. Vi vil også rette en ekstra takk til Kirken som ga takkoffer til det nye bedehuset. Det er fantastisk å bo på Vea, der alle heier på hverandre og støtter opp om dugnadsånden i bygda!
Om du ønsker å være med å gi en gave til bygging av nytt bedehus, er kontonummeret: 3361.64.07444.

Bedehusstyret

Min julesang

Det lyser i stille grender
av tindrande ljos i kveld,
og tusunde barnehender
mot himmelen ljosi held.

Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall
som kom og vart heimsens frelsar
som barn i ein vesal stall.

Han låg der med høy til pute,
og gret på si ringe seng,
med' englane song der ute
på Betlehems aude eng.

Der song dei for fyrste gongen,
ved natt over Davids by,
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.

Den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt,
um barnet, Guds son og sonar
som myrkret for evigt batt.

Bjørg og Rolf Vestvik bor på Sævik. Da Rolf gikk på Vea barneskole skjedde det en jul at lærer Helgeland lærte Rolf å synge andrestemmen på Det lyser i stille grender. Der og da ble det hans favorittjulesang og har vært det siden. Både Bjørg og Rolf er oppvokst med fedre som tok ansvaret for å pynte treet. Rolfs husker at faren alltid nynnet julesanger mens han hengte på lys og kuler. Etter at Bjørg giftet seg og flyttet til Vea kom faren hennes kjørende med selvhogd tre til dem. For skikkelig tre, det måtte til.

Hør Solfrid synge O, holy night ved å åpne kameraet ditt på mobilen og skanne QR-koden.

GULE BOMBER

6 eggehviter – piskes
300 g sukker – helles i, pisk videre til tykk marengs.
450 g malte mandler, røres i etterpå. Ikke pisk.
Sprøyt deigen ut på bakepapir til små topper. Stekes midt i ovnen på 200 grader i 9 minutter.

Solfrid Ånensen Brekkå kan mer enn å synge. Hun er også en flink og ivrig baker. Vi besøkte henne på julemarkedet på Vea. Der stod hun i en koselig bod og solgte hjemmebakte småkaker . Hun har delt en oppskrift med oss på noen deilige kaker hun alltid lager til jul. Vi kan skrive under på at de smakte fortreffelig. Vi anbefaler å prøve disse.

Gul krem

6 eggeplommer
2,5 dl fløte
150 g sukker
3 ts maisennamel
2-4 ts vaniljesukker
200 g romtemperert meierismør

Eggeplommer, sukker, fløte og maisennamel småkokes noen minutter til den stivner, rør hele tiden. Ta kjelen av platen og rør inn sukker og smør. (kan med fordel siles etterpå). La stå i kjøleskap noen timer til den er fast. Sett sammen to og to mandelkaker/kjeks med gul krem imellom.

Pynt

400 g melkesjokolade, eller annen type. Smelt sjokoladen og dypp den ene halvdelen av kaken i. Gode å fryse, tiner veldig fort.

En utflytter

Lovise Dirdal, født og oppvokst i Salvøyvegen, datter av Sissel og Kjell Arne Simonsen. Aktiv i bedehusmiljøet i oppveksten, men et besøk på Tryggheim førte henne ut av bygda. Vi fant henne igjen og har slått av en prat.

Har du noen minner fra barne-ungdomstida på Vea og bedehuset?

Jeg har så mange gode minner fra oppveksten min på bedehuset at jeg kunne skrevet bok. Det skulle ha vært en bok om takk. En takk til alle frivillige som har stått i tjeneste på søndagsskolen, i barnekoret, barneforeningen, yngres, ungdomsforeningen og ungdomsmusikken. Det skulle ha vært en takk til alle som ledet og hadde andakt på ungdomsmøtene, de som sang på julekonsertene, og for å ikke glemme de som laget middag og serverte på ungdomsforeningens årsfester. Det er gode minner det! Ja, alt utenom leken med strømpebuksa som skulle tres over hodet.

Et langt kapittel i boken skulle ha vært en takk til mine foreldre. Det var de som tok meg med på bedehuset, og aldri lot meg velge om jeg skulle gå eller ikke. Jeg gikk på alt som fantes av fritidsaktiviteter for barn og unge. Selvfølgelig ikke på «gutalaget», men jeg har gode minner fra basarene. Det var utrolig hvor mye fint guttene kunne lage!

Det var ikke bare på bedehuset jeg gikk på fritidsaktiviteter. Jeg har gode minner fra både fotball, speider og korps. Et bestemt minne jeg vil dele hendte ikke på bedehuset, men i gymsalen på skolen i pausen på korpsøvelse. Det var Marianne, den gang Eikemo, hun som var noen år eldre enn meg og den beste på kornett i korpset, hun som hadde de fineste krøllene og som sang altstemme i ungdomsmusikken. Marianne spurte om jeg ville stille til valg i styret i ungdomsforeningen. Der og da tror jeg ikke jeg tenkte veldig nøye over hva det ville bety, men jeg har mange ganger sett tilbake på det som noe som fikk stor betydning for retningen videre i livet mitt. For selv om jeg vokste opp på bedehuset og gikk ut og inn døren flere ganger i uken, var det mye utenfor som fristet å være med på. Det gjaldt særlig første året på ungdomsskolen. Å bli vist tillit til i ungdomsforeningen og å få ansvarsoppgaver på bedehuset, gjorde at jeg fikk sterkere tilhørighet. Jeg hadde gode venner og mange gode forbilder i eldre ungdommer på bedehuset. Jeg er så takknemlig for det!

Den største takken, den skal Jesus ha. «Beveget av Jesus - for å bevege andre», står det på nettsiden til Vea bedehusforsamling. Jeg tror det var det som skjedde i min situasjon. Jeg tror det var Guds ledelse. Med sin Hellige Ånd brukte han sine villige tjenere for å lede meg. Jeg tror også det var bønnesvar til en far og en mor, som muligens var noe bekymret for fremtiden til sin tenåringsdatter. «Be, så skal dere få» Matt. 7,7

Hva førte deg ut av bygda?

Etter et besøk på Tryggheim, hos gode Veabuer, var jeg solgt. Jeg flyttet til Tryggheim da jeg var 16 år. Internatlivet passet meg midt i blinken og jeg stortrivdes. Likevel tok jeg og resten av Karmøybuen turen med «Skudnesferjå» hjem hver helg. Første stopp var alltid bedehuset, for der var det øvelse med ungdomsmusikken. Selvfølgelig måtte vi hjem til ungdomstreff, ungdomsmøte, rangling og råning på verdens beste øy.

To år senere flyttet jeg til Lundeneset. Da tror jeg foreldrene mine øynet et håp om at jeg skulle ende opp på Vea, men slik ble det ikke. På Lundeneset ble jeg sammen med Oddvar og forstå det den som kan, han ville ikke bo på Vea. Blind av kjærlighet gikk veien videre, først til Oslo og Fjellhaug, deretter til Bergen og NLA. Oddvar gikk på Handelshøyskolen, fikk jobb i Stavanger og vi kjøpte vår første bolig på Hinna. Jeg fikk jobb på nærmeste barneskole og ble værende på Jåtten skole i 12 år.

Hvor er du i livet nå?

Nå bor vi på Madla. Vi har Martin (12), Oskar (9) og Emily (7). Jeg jobber på Tryggheim Forus barne- og ungdomsskole og vi går i Salem i Stavanger. Når vi er på Vea, tar vi gjerne en tur på bedehuset. Vi ser frem til å feire jul på Vea, men i år blir det annerledes. Det er første julen pappa ikke kan lese juleevangeliet og be for oss under julemiddagen. Trygg i troen fikk han flytte hjem til Jesus i april. Et sterkt minne av nyere dato fra bedehuset, er begravelsen hans. Det var stort å stå rundt graven å høre Havgap synge «Han fører deg frelst over fjorden». Takk, alle sammen! Savnet er stort, men Guds fred, som overgår all forstand, får jeg hvile i.

Jeg vil hilse dere med disse kjente versene fra Filliperne 4, 4 – 7:

Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere! La deres mildhet bli kjent av alle mennesker. Herren er nær! Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting bønneemnene deres komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus.

REDAKSJONEN

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for innspill.

Ingrid Brekkå Rosberg - 404 90 702
Inger Marie Nilsen - 922 46 138
Oskar Jone Dalseth - 411 04 247
Janne Hereid Rasmussen - 476 34 169

PRINT / LAYOUT

HBO
Janne

FAST GIVERTJENESTE

Konto: 3361.64.07444 (driftskonto)
Konto: 3361.15.81284 (Sørbø)